

der, at naar flere Skibe bugseres, skulle de alle under visse Forhold deltage i at betale Lodsens og betragtes, som om de havde sin Lods, forudsat at de ikke kunne navigere uden Bugserbaadens Hjælp, og som Eksempel er saa nævnt Lægtene og Pramme osv. Her er der noget, der let kan misforstaas. Sagen er jo den, at Sejlskibe kunne manøvrere og navigere uden Bugserhjælp, naar det ikke er stille Vejr, og naar der ingen Strømsætning er. Men naar et Sejlskib overfaldes af stille Vejr, eller naar det har Modvind i et snævert Løb, hvor der ikke rigtig er Plads til at krydse, kan man ikke sige, at det, naar det vil frem, kan manøvrere uden Bugserhjælp, og i tidligere Tid, hvor man ikke kendte Dampskibe, gik Sejlskibene da ogsaa under saadanne Omstændigheder til Ankers og ventede paa bedre Forhold. Det bør efter min Mening tydeliggøres ved Lovens Affattelse, at ethvert Skib, der i det *givne* Øjeblik ikke kan navigere, skal betragtes som nødsaget til under de nævnte Forhold at betale Lodspenge. Der er jo mangfoldige Tilfælde, hvor Sagen er klar. Naar et Sejlskib har lidt Havari paa Rejsningen, kan det ikke navigere, og naar en Dampner har lidt Skade paa Maskinen, kan den heller ikke; overhovedet kan man i Reglen sige, at enhver Havarist ikke kan navigere uden Hjælp. Men der er Mellemtilfælde, som ere vanskelige at afgøre, og er Loven ikke klar, udsætter man sig da for Retssager, i hvilke Lodsens gaar den ene Vej og Skibsføreren den anden; og jeg vil helst undgaa den Slags Ting. — Der er et andet Punkt, jeg skal tillade mig at berøre. Det er Spørgsmaalet om, naar en Skibsfører skal kunne betragtes som kendt med et Farvand, han sejler i. Der fordres det, at han skal have været tre Gange i Farvandet under Lodsvejledning; altsaa naar han tre Gange har haft Lods i et Farvand, er han at betragte som en Mand, der er kendt i Farvandet. Der er imidlertid stor Forskel paa Folks Anlæg i Retning af at kende et Farvand. Det maa ganske vist indrømmes, at der findes Mænd, der blot ved at sejle under Lodsvejledning en Gang i et Farvand kan det saa at sige udenad og husker det mange Aar, medens andre derimod kun kan huske det i nogle Maaneder. Det er ikke saa sjældent, at en Skibsfører svarer en Lods, der spørger ham, om han slet ikke er kendt her: Nej, det er en halv Snes Aar siden, jeg var her. Der maa derfor efter min Opfattelse til denne Bestemmelse føjes en Tidsfrist; der maa til-

føjes en Bestemmelse om, inden for hvilken Tid han skal have været der 3 Gange under Lodsledelse, og hvor lang Tid der maa være forløben, efter at han sidst var der. Ellers kommer man ind paa det uvisse. — Saa er der en Bestemmelse, der efter min Mening er temmelig farlig. Det er den, der gaar ud paa, at naar en Lods er om Bord f. Eks. i det forreste af 3 Skibe, der bugseres, saa har han, naar han kun er taget for at bugserer dette Skib, ikke Ansvar for de andre Skibe, der blive bugserede samtidig. Sætte vi, at tre Skibe bugseres samtidig, danne de to sidste jo en Slags Hale til Bugserbaaden, der er den første i Rækken. Naar de dreje i et snævert Løb om et skarpt Hjørne for at bruge et Udtryk, der ikke bruges til Søs, eller om en skarp Pynt, kan det første Skib dreje under Bugserbaadens Ledelse tæt om Pynten, men de andre to, der komme bag efter, gaa paa Grund, dersom man ikke tager Svinget stort nok. Da at sige, at de andre Skibe ere Lodsens uvedkommende, er efter min Opfattelse kun en Teori; man vil dog finde det højst besynderligt, om en Lods med koldt Blod svinger rundt om en Pynt vidende, at det sidste Skib vil komme paa Grund, men uden at bekymre sig derom, da han ikke har Ansvaret for det. Der kan komme vanskelige Tilfælde frem her. Lovforslaget har nok haft Øje for dem, thi det omtaler særlig de Farvande, hvor der er Lodstvang, og der fordres det udtrykkeligt, at Lodsens skal være Lods for alle Skibene. Men det bør ikke komme an paa, om der er Lodstvang eller ikke, det bør udelukkende komme an paa Farvandets Beskaffenhed; naar det er vanskeligt, bør alle Skibene efter min Mening betale Lodspenge. Men, som sagt, Hovedmomentet i dette Lovforslag, det, der gør mig ængstelig for at vedtage det uden nærmere Overvejelse, er denne Fravigen fra Bestemmelsen om, at Navigeringen skal ledes af Skibet, der bugseres, og ikke af Bugserbaaden. Om et Udvalg i den Retning vil slutte sig til min Opfattelse, ved jeg ikke, men jeg ønsker baade af Hensyn hertil og af Hensyn til de andre Mangler, jeg har anført — nogle har jeg ikke berørt — at det maa blive nærmere overvejet, inden vi tage Bestemmelse. I øvrigt skal jeg udtale min største Sympati med det Forsøg, der gøres, men foreløbig betragter jeg det kun som et Forsøg.

Kofoed: Jeg kan anbefale det foreliggende Forslag. Det handler jo om Be-